

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

27. Simile exemplum de pœnis ac damnatione hæreticorum nostri temporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

te senex docet. Dico enim tibi, quia si omnes
virtutes homo operetur, nec rectè credat
hoc loco cruciabitur. Atque in hoc verbo
nit frater in semetipsum, & redeunti senex
rauit omnia, quæ viderat, accessitque ad
munionem sanctæ Catholicæ Ecclesiæ. Res
sit autem cum sene, impletisque quatuordecim
illo annis, dormiuit in pace.

*Simile exemplum de pœnis ac damnationibus
reticorum nostri temporis.*

CAP. XXVII.

COnuenit cum præcedenti historia
ptum quoddam, quod mihi vir quidam
atate, doctrina & pietate venerandus
communicauit, totamque rei seriem à peni-
nis fide dignis in ipso loco vbi contigit, re-
nouit. Anno 1529. Delphis (q̄ celebris est bo-
landiæ ciuitas) in monasterio S. Annæ, fuit
Etimonalis quædam vocata Anna Georgii
ta filia cuiusdam viri nobilis alterius pro-
uinciæ, inuita penè in idem monasterium
trusa, quæ cum annum ætatis ageret 24. in pro-
uem incidit infirmitatem circa horam 7. in
spertinam, ex qua exanimis facta est manens
ca horam tertiam, iacuitque omnium vitæ
um sensuum expers ad quartam horæ partem.
Tandem que sibi restituta, grauitè ingemuit
oculosque in Priorissam coniciens, ait: O
rissima mater vbi nunc fui? Equidem vidi Scri-
bas & Phariseos ardentes in baratro gehennæ.
Mater verò placidis sermonibus eam repre-
hendit.

mere conabatur, existimans illam mentis im-
 potentiam incurrisse. Respondit illa, se nulla
 mentis inopia laborare, sed plenissimè sibi cõ-
 stare: vidiq̃ue, inquit, Lutheranos ardentes in
 abyfso inferni. Cumque obiurgaretur à qua-
 dam sorore astãte, prohibereturq̃ue talia pro-
 loqui, illa mox luculentiori voce subiunxit.
 Tũne, inquit, vis vt sileam? Nõ eloquar solũm,
 sed vociferabor & eiulabo, quoniam ab om-
 nipotente Deo compellor hęc eloqui, vidiq̃ue
 Lutheranos in profundis abyfssi infernalis, &
 quendam iamdudum hic Delphis defunctum, *Vide similia*
 quem quidem ipsa nec viderat ynquam, nec *exẽpla ca. 11.*
 nouerat, sed quãdam laica mulier lecto afsi- *12. 45. &*
 stens, eundem nouerat. Vidi prætereã, inquit, *46. huius li.*
bri.
 illam personam, quã vt ab hac religione mo-
 nastica deficerem, blandis perniciosissq̃ue sug-
 gessionibus pellicere conabatur, tartareis ig-
 nibus mancipatam: sed gratias ago tibi benigni-
 sime IESV, quod perseveraui in hoc sacro
 instituto, tuum hoc est donum, non meritum
 meum: seruiui quidem tibi languidè ac tepidè,
 sed pijsime IESV, si dignaberis mihi par-
 cere, propono tua gratia cooperante, me ex to-
 to corde emendare. Post hęc ad extremum vi-
 tæ agonem deueniens, obruebatur quibusdam
 infirmitatibus, qui à diuersis sanctis denomi-
 nari consueuerunt. Quas dum sustineret, ad-
 modum lamentabiliter dicebat. Benignissi-
 me IESV, quid causæ est, quod his plagis tanto-
 perè discrucior? gratias tamen pro his ago ti-
 bi, &

bi, & profiteor, licet te in sanctis tuis non blasphemauerim, tepidè tamen & remissè colui. O gratiosissima Dei mater Maria, & sacratissima Anna: nunquam vestris cultibus precum uestrarum suffragia subtraham. Vos verò sancti & electi Dei, ignoscite mihi quod non ea qua decuisset, ueneratione & cultu uos honorauerim. Et his quidem illa meam culpam suam deprecabatur: gratias autem agit, ago tibi clementissime Deus, quod uiam nunc assequar omnium hostium & persecutorum meorum uictoriam, quod que in hoc sacro ordine & habitu, & religione Catholica, nunc uita hac defungar. Quod audiens mater monasterij, coepit uertim lachrymans. Ad quam infirma, noli, inquit flere, sed meam diuinæ bonitati gratias age, quod ætate & tempore maxime congruo hinc euocor: timonim si diu uixissem, quod in sancta hac religione non satis constanter perseverassem usque in finem. Reliquis uerò sororibus dicebant essent obediens, nil cuiquam darent sine consensu matris, uitam seriò emendarent, ac poenitentiam agerent. Post hæc dulci uocibus istas Ecclesiasticas decantauit: Fit porta Christi per uia, Maria mater gratiæ: denique uersum unum pij cuiusdam cænici germanici, quod incipit: Cōfido me breui amabilem uultum Domini IESV contemplaturam. Moxque cessauit loqui, & post horam, in Domino dormiuit.